

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: R. K., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 13.3.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2015 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 26.2.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 13.3.2015 (připojena byla i kopie napadeného rozhodnutí), se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 20.4.2015 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 26.2.2015, kterým mu přiznala od 6.1.2015 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 3.2.2015 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles jeho pracovní schopnosti činí 45%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 20.4.2015* žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 9.4.2015 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že *žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně* dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje duševní schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o *posuzování*

invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%, která byla s ohledem na aktuální klinický nález s přihlédnutím k náročnosti povolání stanovena na horní hranici, tj. 45% a ta ve smyslu § 3 vyhlášky nebyla změněna.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považuje za nesprávné, protože posudek o invaliditě byl vypracován jiný den a to 14.4.2015 a nikoli 9.4.2015, jak uvedla žalovaná a zejména posudkový lékař neakceptoval obsah lékařských zpráv dokládající jeho postižení na úrovni těžkého postižení (kapitola V., položka 7c) přílohy vyhlášky – 70%) a bylo zcela opominuto další závažné postižení – posttraumatická stresová porucha; má těžce narušen výkon většiny denních aktivit a adaptability, není schopen pracovně výdělečné činnosti, nebylo dostatečně přihlédnuto k průběhu a závažnosti jeho zdravotního postižení, ani nebyla dostatečně zohledněna další závažná zdravotní omezení, která stručně popsal; požadoval, aby byla zohledněna vzhledem k vleklým zdravotním potížím i jeho žádost o přiznání invalidity či prodloužení pracovní neschopnosti od 18.8.2013, protože nebyl a dodnes není schopen výdělečné činnosti; závěrem požadoval zrušit napadeného rozhodnutí ze dne 20.4.2015 a uložit žalované, aby o jeho žádosti znovu rozhodla.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 3.2.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 9.4.2015 (datum odeslání z tohoto pracoviště 14.4.2015) soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45%, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den vzniku invalidity: 6.1.2015 (*psychiatrický nález*), doba platnosti posudku: 28.2.2016.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 8.6.2015 k důkazu navrhla srovnávací posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a ponechala rozhodnutí na výsledku dokazování a na úvaze soudu. Dále ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 20.4.2015 bylo žalobci doručeno dne 22.4.2015.

Následně po doručení vyjádření žalované žalobce v podání doručeném zdejšímu soudu dne 20.6.2015 uvedl, že žalovaná nerespektovala odborné nálezy lékařů, kteří jej léčí a také nepřihlédla k dlouhodobému zdravotnímu stavu a trval na tom, že ID III. stupně mu neměl být dle lékařů nikdy odebrán a měl mu být ponechán do úplného vyléčení, protože nemůže pobírat nemocenské dávky pro vyčerpání tzv. podpůrné doby, ale je stále práce neschopen.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní

schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru psychiatrie po jednání konaném dne 19.8.2015 v nepřítomnosti žalobce, který se omluvil s tím, že vychází z bytu velmi omezeně, protože je pod silnou medikací. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je duševní porucha - porucha přizpůsobení; je v soustavné psychiatrické a psychologické péči od 18.6.2014 pro narůstající psychické obtíže v souvislosti s protražovanou a komplikovanou léčbou po úraze 2. prstu levé HK z 12.2.2012, která po řadě operačních zákroků skončila amputací 2. prstu v základním článku a rozvinula se periferní neuropatická bolest s významnou složkou fantomové bolesti, která limituje využívání funkce levé ruky; pro nasazenou medikaci není schopen vykonávat práci profesionálního řidiče. Žalobce je po operaci krční páteře, dle aktuálního CT vyšetření krční páteře zjištěna navíc lehká protruze disku C5/6 s relativní stenózou kanálu páteřního ve výši C5/6 a foramin C5/6 oboustranně; při MR bederní páteře zjištěna protruze disku L3/4, L4/5 a L5/S1, všechny v rozsahu 3-4 mm, není popisována kořenová symptomatologie; je po opakovaných artroskopických levého kolene, hybnost není omezena, bolestivá do krajních poloh. Ostatní uvedená zdravotní postižení míru poklesu pracovní schopnosti významněji neovlivňují - chronická obstrukční choroba bronchopulmonální dle dokumentace, není v pravidelném sledování odborné ambulance, není podávána soustavná medikace ani není prokázána opakovaně porucha ventilace, dále chronické průjmy v anamnéze při negativní kolonoskopii a stav po operaci hemoroidů. Z psychiatrického hlediska se jedná o poruchu přizpůsobení dg. F43.2, jedná se o středně těžké funkční postižení s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, opakované situační dekompenzace. PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti 45% shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ, ale oproti jejich posouzení komise horní hranici procentuálního rozpětí zvýšila dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% pro další zdravotní postižení, které má rovněž dopad na pokles pracovní schopnosti, zejména neuropatickou bolest po amputaci 2. prstu levé ruky, takže celkem činí míra poklesu pracovní schopnosti 55%. Dále komise uvedla, že i když ambulantní psychiatr hodnotí u žalobce poruchu přizpůsobení jako těžkou, obj. doložený funkční nálezní nesplňuje kritéria kapitoly V., položka 7c) přílohy vyhlášky. Ani v minulosti není dokladována závažná osobnostní problematika vyžadující dlouhodobou soustavnou psychiatrickou léčbu, žalobce pracoval jako profesionální řidič. Samotná ztráta 1 prstu jedné ruky při zachovaném úchopu nevede k invaliditě. Přetrvávající neuropatickou a fantomovou bolest v oblasti levé ruky po amputaci 2. prstu lze hodnotit srovnatelně podle kapitoly VI, položka 2c) přílohy vyhlášky jako neuralgii středně těžkého až těžkého stupně, kde je procentuální rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 25-40%. Vznik invalidity PK MPSV stanovila odlišně od posudku OSSZ a ČSSZ, a to psychiatrickým nálezem ze dne 18.6.2014, kdy je dokladováno zhoršení psychického stavu, které již vyžaduje soustavnou psychiatrickou léčbu a medikaci. Dle komise žalobce není schopen práce spojené se zvýšenými nároky na psychiku, ve směnném provozu, se zatěžováním levé nedominantní ruky, s manipulací s břemeny, v setrvalých polohách páteře, ve zvýšeném riziku prochlazení, je schopen lehké práce s dodržením uvedených omezení,

např. skladová evidence, vrátný apod. Rovněž komise uvedla k námitce žalobce, že zpětné uznání invalidity k datu 18.8.2013 nelze odůvodnit zdravotním stavem, neboť probíhala léčba poraněného ukazováku levé ruky, což odpovídalo dočasné pracovní neschopnosti a byl předpoklad úplného uzdravení; k rozvoji závažných psychických potíží došlo až v dalším průběhu v souvislosti s komplikacemi léčby, což komise zohlednila a oproti posudku OSSZ a ČSSZ stanovila datum vzniku invalidity druhého stupně odlišně, a to k datu psychiatrem prokázanou poruchu přizpůsobení - dg. F43.2. Závěrem bylo uvedeno, že jde o zdravotní postižení dlouhodobě ovlivňující pracovní schopnost, do budoucna není vyloučeno trvalé ovlivnění pracovní schopnosti, nelze však ani vyloučit zlepšení psychického stavu, adaptaci na ztrátu 2. prstu levé ruky a na možné pracovní zařazení a snížení míry poklesu pracovní schopnosti, proto PK MPSV platnost posudku omezila. Zdravotní stav není zcela stabilizovaný, je však ustálen s výše popsány zdravotními problémy; funkčně neodpovídá třetímu stupni invalidy, neboť míra poklesu pracovní schopnosti nedosahuje 70%; žalobce má zachovanou schopnost využít zbylý pracovní potenciál ve vhodném pracovním zařazení, s využitím dosažené kvalifikace; další zdravotní postižení byla zohledněna zvýšením horní procentní hranice míry poklesu pracovní schopnosti o 10%. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob

v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.* Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 19.8.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2015 i jemu předcházející rozhodnutí bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobce od 18.6.2014 k poklesu míry pracovní schopnosti o 55%, tudíž se jedná o invaliditu druhého a nikoli pouze prvního stupně. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (*pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 45%*). PK MPSV v řízení před soudem na základě doložené zdravotní dokumentace uznala žalobce invalidním pro invaliditu druhého stupně od 18.6.2014, tudíž tato invalidita trvala i k datu vydání rozhodnutí ze dne 26.2.2015 i 20.4.2015.

Ostatní námitky žalobce soud neshledal oprávněnými, jak je zřejmé ze shora uvedeného, neboť posudek o invaliditě v řízení o námitkách byl vyhotoven po jednání konaném na pracovišti ČSSZ v Plzni dne 9.4.2015, když rozhodující je datum konání jednání o posouzení zdravotního stavu pojištěnce ve vztahu k invaliditě a nikoli jiné datum uvedené na posudku o invaliditě vedle adresy žalobce, jelikož to je datum odeslání posudku o invaliditě z tohoto pracoviště (14.4.2015).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 18.6.2014 invalidní pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle

posudku PK MPSV ze dne 19.8.2015, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 50/2015 ze dne 9.9.2015, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity žalobce již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město, tak i v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 20.4.2015.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce nepožadoval náhradu nákladů řízení před soudem, proto mu nebyla přiznána.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 9. září 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně